

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D., rozhodl o návrhu **J. B.**, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Okresním soudem v Olomouci a Exekutorským úřadem v Olomouci**, soudním exekutorem Mgr. Svatoplukem Šústkem, a dalších účastníků exekučního řízení vedeného u tohoto Exekutorského úřadu v Olomouci pod sp. zn. 185 EX 160/18, pro vymožení částky 34 407 Kč s příslušenstvím: oprávněného **Společenství vlastníků domu Černá cesta 6, 8 a 10, Olomouc**, IČ 28569270, se sídlem Černá cesta 138/6, Olomouc, zastoupeného JUDr. Vladislavou Rapantovou, advokátkou se sídlem Dukelská 891/4, Olomouc, a povinné **J. B.**,

t a k t o :

Návrh se **o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným dne 18. 9. 2019 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“) se J. B. (dále jen „navrhovatelka“) domáhala, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. Spor vznikl podle názoru navrhovatelky mezi Okresním soudem v Olomouci (dále jen „exekuční soud“) a Exekutorským úřadem v Olomouci, soudním exekutorem Mgr. Svatoplukem Šústkem (dále jen „soudní exekutor“) ve věci exekučního řízení vedeného u tohoto exekutora pod sp. zn. 185 EX 160/18.

[2] Z dotčeného kompetenčního návrhu, jeho příloh a z průvodního přípisu a exekučního spisu soudního exekutora, sp. zn. 185 EX 160/18, vyžádaného zvláštním senátem, vyplynulo následující.

[3] Na základě exekučního titulu, rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 19. 2. 2015, čj. 19 C 425/2014-41, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 1. 2. 2018, čj. 69 Co 485/2017-289, byl usnesením exekučního soudu ze dne 7. 3. 2018, čj. 47 EXE 3133/2018-12, k návrhu oprávněného pověřen vedením exekuce pro vymožení částky 34 407 Kč s příslušenstvím soudní exekutor.

[4] Navrhovatelka doručila exekučnímu soudu dne 13. 5. 2019 podání označené jako „*žaloba pro zmatečnost a na obnovu řízení ve věci 19 C 425/2014-41*“. Exekuční soud dané podání navrhovatelky podle obsahu vyhodnotil mimo jiné jako návrh na odklad exekuce a přípisem ze dne 19. 6. 2019 jej postoupil soudnímu exekutorovi s tím, aby o tomto návrhu rozhodl. Zároveň soudního exekutora upozornil, že podání navrhovatelky nemá zákonné náležitosti podle § 42 odst. 4 občanského soudního řádu.

[5] K opakovaným výzvám soudního exekutora ve smyslu upozornění exekučního soudu navrhovatelka podala vždy k exekučnímu soudu písemná doplnění svého původního podání ze dne 13. 5. 2019. K těmto se mimo jiné soudní exekutor v přípise adresovaném zvláštnímu senátu ze dne 25. 10. 2019 vyjádřil tak, že podání navrhovatelky mu byla postoupena exekučním soudem jako návrhy na zastavení exekuce, a aby o nich tedy rozhodl. „Podání povinné byla označena jako Žaloba pro zmatečnost, nicméně v podání samotném uváděla i důvody pro nepřijatnost exekuce s tím, aby exekuce byla zastavena.“

[6] V návrhu na zahájení řízení před zvláštním senátem navrhovatelka uvedla, že „...exekutor se s žalobou neztotožňuje, nechce však soudu odporovat a vyzval mě k doplnění žaloby.“ Dále uvedla, že „Tuto žalobu má dle Občanského soudního řádu (OSŘ) § 235 písm. a), b), c) d) řešit bezpodmínečně OS Olomouc, jako opravný prostředek ve věci, viz č.j. Mnou řádně podanou žalobu však soud zaslal k řešení exekutorovi.“ Navrhovatelka tak usuzuje, že „[j]e tedy sporné, kdo má žalobu pro zmatečnost a na obnovu řízení projednávat (viz § 228 a § 229 OSŘ), když soudci i exekutor se distancují.“

[7] Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu, přičemž vycházel z následujících skutečností a úvah:

[8] Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou: a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

[9] Z ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (negativní kompetenční spor).

[10] Takto vymezené kompetenční spory projedná a rozhodne zvláštní senát (§ 2 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.). Ten pak rozhodne, kdo je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

[11] Základní podmínkou pro to, aby byla dána pravomoc zvláštního senátu, je existence kompetenčního sporu. Z výše uvedeného návrhu však nevyplývá, že by mezi soudem na jedné straně a orgánem moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, či mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví bylo sporné, kdo má vydat rozhodnutí v totožné věci. S ohledem na vymezení účastníků tohoto navrhovatelkou tvrzeného kompetenčního sporu, jimiž jsou exekutorský orgán (soudní exekutor) a dále soud působící v exekučním řízení (exekuční soud), nejsou tím naplněny předpoklady vymezení subjektů kompetenčního sporu, jaké má na mysli ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 131/2002 Sb. (k tomu viz též odůvodnění usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 10. 2016, čj. Konf 25/2015-31).

[12] V daném případě tedy záporný kompetenční spor nevznikl a vzniknout ani nemohl, protože neexistuje druhá strana sporu, která by si osobovala pravomoc rozhodovat v posuzované věci (nejde ani o kompetenční spor kladný). Nad rámec zvláštní senát uvádí, že (jak vyplynulo z předloženého exekučního spisu), soudní exekutor i exekuční soud činí v předmětném exekučním řízení vedeném soudním exekutorem pod sp. zn. 185 EX 160/18 další úkony

pokračování

potřebné pro rozhodování o všech procesních návrzích navrhovatelky (v exekučním řízení povinné).

[13] Zvláštní senát proto pro nesplnění podmínek řízení o kompetenčním sporu návrh navrhovatelky odmítl, a to za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. prosince 2019

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu